

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Negotiationis
Spiritualis Industriis

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066367

Industria XIX. In Operibus nostris nosmet ipsos sacrificare debemus Deo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45372

tantum actionibus, sed etiam intentionibus actionum. Ut, si facturus sim pro defuncto aliquo; possum præmittere votum, non tantum de faciendo Sacro, sed etiam de faciendo pro defuncto. Item si velim subire afflictionem aliquam, ad gustum Dei voluntatis, ad me in conspectu Dei vilificandum, Deum verò exaltandum, ad hoc vel illud impetrandum, ad pro hoc vel illo satisfaciendum; omnia ista voti obligatione exornare possum absque ullo periculo, magno cum lucro.

Addo præterea aliud: Vota modo jam explicato fieri à nobis posse, non tantum de operibus faciendis; sed etiam de non faciendis: maximè sensualibus & commoditativis, aut certè quibuscunque non obligatoriis, hinc & nunc sub tali vel tali conditione. Sic v. g. si quis stimuletur ad dicenda aliqua alicui, ad videnda vel audienda nova, curiosa, ad utendum hac vel illà commoditate, potest commodissimè, & utilissimè, interdiceret sibi illis dicendis, videndis, audiendis, utendis, ad aliquantulum tempus, unius Ave Maria &c. idque ex voto seu per votum.

Denique addo: per hæc vota non solum immediate Deum honorari posse sed etiam Sanctos eius; ut si v. g. voveamus id vel id facere in honorem Sancti alicujus vel Sanctorum.

INDUSTRIA XIX.

In operibus nostris, nosmet ipsos sacrificare debemus DEO.

135. **A**D augendum valorem operum nostrorum, valet etiam plurimum Sacrificatio nostra in operibus nostris, vel ipsorum Operum nostrorum.

trorum Deo in Sacrificium oblatio. Est enim hoc certum inter Spirituales Magistros, & etiam in Sacris Literis expressum habemus, quod servi DEI, sint quodammodo spirituales ac Mystici Sacerdotes, qui operibus suis bonis ac sanctis, iuges hostias DEO offerunt, tot victimas ejus honorari immolantes, quot opera bona perpetrant, quot dura & aspera pro ejus amore tolerant. Sic enim monentur omnes fideles, ut sciant se esse, & re ipsâ atque executione sint, Sacerdotium Sanctum, offerre Spirituales hostias, acceptabiles Deo per JESUM Christum. Docetque adeo D. Thomas alicubi, ipsum Sanctissimum Missæ Sacrificium, alioqui naturâ suâ DEO gratissimum; quatenus tamen à nobis offertur, nisi ita offeratur, ut & nos simul in eo internâ oblatione immolemur, gratum DEO non futurum; quanto magis de aliis nostris operibus credendum erit? quæ nisi ex interiori nostrâ devotione gratiam habuerint, alio nullo ex capite eam habitura sunt. Debemus ergo id curare, ut si opera nostra multum valere apud DEUM volumus; sic ea facere laboremus, ut in eis nos ipsos Deo in Sacrificium immolemus. Sed hinc quaeritur, quid sit tantem & quomodo perfici possit hæc oblatio, arque adeo Sacrificatio nostri in operibus? Qua de re nihil brevius, nihil veriùs dicere possum, quàm hoc; id negotium solius Amoris sive Caritatis esse. Ipsa est enim, quæ nos Sacerdotes, quæ altaria, quæ hostias; quæ immolationem ipsam, & immolari facit. Ipsa est enim, quæ & Deum dignificat super omnia, & nos annihilat propter Deum, & in Deo, & in Deo, perdendo nos, & mori quodammodo morte spirituali, nobis scilicet ipsis,

1. Pet. 2. v. 8.

2. 2da. q. 85. a. 3.

& amoris nostro proprio, faciendo: (quæ duo ad rationem sacrificii requiruntur, ut nempe res aliqua creata perdat in honorem Dei tanquam supremi principis &c.) Caritas ergo nos sacrificat, Caritas immolat, sed Caritas illa, quæ hoc est, quod præfert nomine. Caritas perfecta, Caritas, quæ nemo sibi vivit, sed vivit Deo. Cum ergo quæritur, quid sit, in operibus nostris Sacrificium fieri; respondeo, opera ex amore facere, in amore, cum amore, propter amorem Dei solius & unius, sine ullo amore nostri, sine ullo commodo nostro, quatenus nostrum est. hæc enim operandi ratione, fit ut anima vel potius totus homo perdat se, moriaturque sibi, & moriatur in honorem & cultum exaltationemque solius Dei.

136.

Hoc igitur suadeo viris Spiritualibus omnibus, ut in omni opere suo, amorem, immo puritatem amoris sectentur, Deoque sese charitate immolent, & quidquid tandem sive agunt, sive patiuntur, id totum faciant, ut illi quidem annihilentur, Deus verò glorificetur; illi pereant, Deus sit, sibi pereant, Deo sint, & existant, & vivant. Itaque hoc speciatim advertant, in sua Caritate, ut sit sacrificativa requiri, ut nempe sit ab omni humano (quæ humanum est) commodo spirituali ac temporali defæcata & depurata, & quàm longissimè semota, unice soli placere Deo cupiat in opere, idque quàm maximè, idque quia Deus dignus est, & debentur ei omnia, & ipse placet super omnia, & homini debetur nihil, præter solum nihil. *Vide supra Indust. 4. 2. 1.*

Hæc

Hæc nostri ipsorum Sacrificatio, in omnibus quidem, (ut dictum est,) operibus nostris curanda est, at præcipue locum habere debet in Sanctissimo Missæ Sacrificio, ut dum Sacratissimam illam hostiam, æterno Deo, vivo, & vero immolamus, nos etiam ipsos, tum holocaustum facientes, illi divinæ hostiæ adjungamus, & nos etiam per illam sanctificemus ac dignificemus. Debet etiam habere locum hæc nostri immolatio, in Oratione ad Deum, in operibus zeli animarum; & denique in omni opere spirituali, in quo periculum subesse possit homini, ne seipsum quærat, sibi complacet, & vanitate gloriæ humanæ seu creatæ titilletur, & coram se ipso pretiosior appareat, sibi que ipsi aliquid esse videatur, cum nihil sit.

Huic sacrificandi nos per opera nostra exercitio, maximum pondus atque pretium addit sanguis, merita, Gratia Jesu Christi: per hunc enim mediatorem, atque summum Sacerdotem, spirituales nostræ hostiæ efficiuntur Deo acceptabiles, juxta verba S. Petri superius citata. Quare, ad valorem omnem operum nostrorum, etsi satis sit, ea uniri Christo Domino, per hoc, quod nos, qui ea operamur, sumus in Gratiâ habituali; tamen longè plus efficaciz habet, si etiam particulatim & in specie, & ipso, ut sic loquar, actuali exercitio, uniantur meritis Christi: de quâ unione, jam supra sæpius actum est.

Ind. 12. 17.

Ind. 19. 71.